

ПАСХАЛЬНЕ ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИХ ЄПІСКОПІВ КАНАДИ

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Улюблені у Христі!

Наближаючись до великого свята Пасхи, яке наш Катехизм називає «Празником празників» (*Христос — наша Пасха*, 559), ми готуємося до нього з радістю. Але для багатьох із нас ця радість затьмарена війною в Україні, загрозами інших воєн, а також непевністю та ослабленням моральних орієнтирів у середовищі, що нас оточує.

У такі часи людина може відчувати безсилля — у власному житті або серед інших людей у суспільстві, де вона живе. Ми подібні до учнів Христа під час Його страстей: стоїмо осторонь, розгублені й налякані, не розуміючи того, що відбувається. Або як Божа Мати, жінки та Іван біля хреста — дивимося і не можемо нічого змінити, бачачи, як Господь відає Себе з любові до нас. Проте, хоч би що ми відчували сьогодні, досвід історії показує: темні часи минають, і навіть найважчі війни завершуються.

Наш спокій не походить від очікування, що світ сам по собі стане кращим. Ми знаходимо мир у світлі нашої віри. Христос дає нам надію і нове життя. Він показав це через Свої страсті й воскресіння, які ми особливо переживаємо в цей час. Це слово надії живе в Євангелії та в навчанні Церкви. Ми покликані його зрозуміти й жити ним, ділячись зі світом, який сьогодні цього потребує.

Одним із найсильніших моментів церковного року є ніч між Великою Суботою та Великоднем. Ми входимо до темного храму, вшановуємо Плащаницю і роздумуємо над тим, що Христос зробив для нашого спасіння. Потім Плащаницю переносять до вівтаря, і ми виходимо з храму, залишаючи позаду знаки смерті та смутку — хрест, гріб, темні багряні накриття. Коли виходимо, співці починають урочисто співати стихири, які розповідають про ангелів, що вже співають про воскресіння Спасителя. Ми просимо Господа дозволити нам на землі приєднатися до цього ангельського хору, бо наші власні душі волають, бажаючи увійти в цю радість.

Ми обходимо храм у прохолодній передсвітанковій темряві. Стаємо перед зачиненими дверима і знову проголошуємо нашу віру у воскресіння. Священник тричі стукає у двері, вони відчиняються, і ми входимо до храму вже з іншим розумінням. Гріб відсунений, темрява змінюється світлом — свічками, квітами, вишитими рушниками. Уся спільнота сміливо та радісно співає, проголошуючи: Христос воскрес! Смерть переможена! І гріб більше не є кінцем життя. Господь Своєю любов'ю і жертвою дав нам це.

Нехай кожен у Церкві та за її межами переживе цей досвід. Нехай Великдень — чи скромний, чи урочистий — дасть нам ту радість і надію, які потрібні сьогодні. Багато хто думає, що ми живемо в часах, про які сказано у 24-му розділі Євангелія від Матея, де Господь говорить про часи темряви та хаосу. Але в цей пасхальний час варто також подивитися на 28-й розділ — розділ надії та сміливості. Бо Господь прийшов у наш світ, щоб вивести нас до нового життя з Ним, де страждання минає і смерті більше немає. «...від смерті бо до життя, і від землі до небес, Христос Бог нас перевів!» (*Пісня 1*, Канон Пасхи).

Благословення Воскреслого Господа нашого Ісуса Христа на всіх вас!

Щиро Ваші у Воскреслому Господі,

+Лаврентій Гуцуляк, ЧСВВ
Митрополит-Архієпископ Вінніпезький

+Давид Мотюк
Єпарх Едмонтонський

+Браян Байда, ЧНІ
Єпарх Торонтонський

+Михайло Квятковський
Єпарх Нью Вестмінстерський

+Михайло Смолінський, ЧНІ
Єпарх Саскатунський

+Андрій Рабій
Єпископ-помічник Вінніпезький

+Михайло Вівчар, ЧНІ
Єпарх-емерит Саскатунський

*Дано 28 березня 2025 року
у Лазареву суботу та у день преподобного Іларіона Нового*
